760/06

Den 20. november 2006 blev i sag nr. 69.894:

xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

AP Skadesforsikring
Aktieselskab
Østerbrogade 125
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppeulykkesforsikring i AP Skadesforsikring Aktieselskab, klager over, at selskabet har afvist at udbetale ménerstatning i overensstemmelse med en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet har henvist til, at selskabet har anmodet Arbejdsskadestyrelsen om at revurdere sagen.

Det fremgår af sagen, at klageren under fodboldspil den 27/7 2002 var udsat for et ulykkestilfælde, som selskabet har anerkendt som dækningsberettigende. Den 30/9 2003 udbetalte selskabet erstatning svarende til en méngrad på 5 %, og den 5/12 2003 udbetalte selskabet yderligere erstatning, således at der samlet er udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 8 %.

På foranledning af klageren forelagde selskabet sagen for Arbejdsskadestyrelsen, som i udtalelse dateret 19/11 2003 vurderede méngraden til 18 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling**

Det fremgår af sagens akter, herunder navnlig overlæge J.-E.V.s erklæring af 19. september 2003, at F.P. [klageren] i en tackling under fodboldspil brækkede sit venstre skinneben.

Han er nu generet af nedsat bevægelighed i venstre ankel, sår ved brudstedet, smerter ved stød, nedsat gangdistance og besværet gang på stiger og trapper.

Der er hævelse af benet. Han kan ikke bøje opad i fodleddet, og der er betydelig nedsat nedadbøjning og indaddrejning. Der er 1 cm svind på låret.

Begrundelse

Méngraden:

Vi har lagt vægt på, at der er hævelse af benet, sårdannelse og nedsat bevægelighed. Dette har vi skønsmæssigt sat til 15-18 %.

Vi vurderer dog, at tilstanden næppe er stationær, og at den vil bedres betydeligt inden for 1 år."

Den 25/11 2003 anmodede selskabet Arbejdsskadestyrelsen om en uddybende forklaring på styrelsens udtalelse, idet selskabet bl.a. anførte:

"Det fremgår, at sår ved brudstedet er medtaget i bedømmelsen. I lægeoplysningerne nævnes det, at såret stammer fra et nytilkommet snitsår, hvorfor vi er af den opfattelse, at det ikke skal indgå i bedømmelsen.

Videre sættes méngraden skønsmæssigt til 15-18 pct., hvorefter den endelige méngrad er sat til 18 pct.

Endelig vurderer styrelsen, at tilstanden næppe er stationær, og at den vil bedres betydeligt inden for 1 år. Det forekommer på den baggrund uforståeligt, hvorledes det så er muligt at fastsætte det **varige** mén på nuværende tidspunkt, og ikke i stedet foreslår en udsættelse."

Arbejdsskadestyrelsen svarede ved skrivelse af 28/11 2003 til selskabet:

"Som svar på Deres brev af 25. november 2003 skal vi oplyse, at hvis snitsåret ikke p.g.a. fortykkelse af brudstedet eller af anden grund kan sættes i forbindelse med

ulykken er vi enige i, at dette ikke skal indgå i ménvurderingen, som dog ikke nævneværdigt er blevet påvirket heraf.

Vi er ligeledes enige i, at en endelig vurdering af ménet først bør afgives om et års tid."

Den 25/2 2005 afgav Arbejdsskadestyrelsen fornyet udtalelse, hvor méngraden uændret blev vurderet til 18 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"Vi har lagt vægt på, at der efter bruddet på venstre underben fortsat er hævelse af benet, der gør, at han må benytte støttestrømper. Der er desuden nedsat gangdistance og besvær med at gå på stiger og på trapper. Han kan ikke gå i hug eller knæliggende stilling.

Han belaster på udvendige fodrand, og der er omfangsforøgelse af underben og knyst. Der er indskrænket opad- og nedadbevægelighed i fodleddet.

Vi har på ny fastsat ménet skønsmæssigt til 18 % efter den tidligere méntabel."

Den 26/5 2005 anmodede selskabet Arbejdsskadestyrelsen om en forklaring på styrelsens udtalelse, idet selskabet bl.a. anførte:

"Sagen har været drøftet med vores ortopædkirurgiske speciallægekonsulent, og i den forbindelse må vi meddele, at vi står uforstående overfor vurderingen.

I kendelsen nævnes, at méngraden er fastsat efter den tidligere méntabel, men der vedhæftes kopi fra méntabellen gældende fra 1. januar 2004.

Derudover er der lagt til grund, at der ikke er sket en bedring af tilstanden siden erklæringen af 19. september 2003. Hertil gør vi venligst opmærksom på, at omfangsforhold på venstre ben i erklæringen fra 2003 er anført 30 cm og i 2005 som 28 cm. Bevægelse opad er i 2003 anført højre/venstre 20/0 grader og i 2005 højre/venstre 20/5 grader. Endelig er der i vurderingen i 2003 medtaget, at der er

sårdannelse på benet, hvilket vi ved brev af 25. november 2003 gjorde opmærksom på, ikke vedrørte anmeldte skade.

På baggrund heraf er vores læge ikke enig i, at méngraden uændret fastsættes til 18 pct. Vi beder jer derfor venligst kommentere om der er taget hensyn til ovennævnte forhold, samt komme med en uddybende og specific forklaring på, hvad der er lagt vægt på ved vurderingen, hvordan méngraden er sammensat, samt henvisning til punkter i méntabellen fra 8. november 1999."

Arbejdsskadestyrelsen svarede ved skrivelse af 21/11 2005 til selskabet:

"I denne anledning skal vi efter at have forelagt sagen for den koordinerende overlæg B.M. og lægekonsulent J.R. oplyse, at vi fastholder vores vurdering.

Vi har herved lagt vægt på,

1) at F.P. efter benbruddet har belastningsrelaterede gener. Der er ikke beskrevet nogen fejlstilling, men det anføres i den seneste erklæring, at han belaster mest på udvendige fodrand, hvilket indikerer en vis fejlstilling.

2) at der er betydelig bevægeindskrænkning i fodleddet. Han kan kun bevæge 20 grader op/ned.

3) Der er betydelig hævetendens og han må anvende støttestrømper.

De af AP Pension påpegede forbedringer af omfang og bevægelighed må betragtes som marginale og dermed ikke tilstrækkelig til at ændre méngraden.

Der kan i méntabellen fra den 8. november 1999 ikke henvises til et bestemt punkt vedrørende brud på underben, men de aktuelle følger kan sammenlignes med brud på fodled helet med bevægindskrænkning (s. 28) og postthrombotisk syndrom (s. 29).

Det er vores vurdering, at ménet også efter den gældende méntabel kan sættes til 18 %. Vi henviser herved til punkt D.2.6.2/3, D.2.2.3 og D.2.5.9 direkte eller til sammenligning, idet der dog skal fratrækkes for et vist overlap."

Ved skrivelse af 21/12 2005 rettede selskabet henvendelse til koordinerende overlæge B.M. i Arbejdsskadestyrelsen og anmodede om dennes personlige vurdering og kommentar til sagen. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Ad 1) belastning på udvendige fodrand kan **ikke** tages som udtryk for fejlstilling - det er formentlig pga. nedsat bevægelse i fodleddet, og det fremgår af speciallægeerklæringen, at der **ikke** er fejlstilling.

(I AP Skade står vi uforstående over for, at en indikation har fået indflydelse på méngraden).

Ad 2) der er ikke smerter fra brudstedet, og bruddet er helet i god stilling. Der kan derfor ikke gives for både skinnebensbrud og nedsat bevægelse i ankel.

Ad 3) hævelse af underben er ikke = postthrombotisk syndrom.

Der beskrives ingen fejlstilling eller forkortning. Let til moderat bevægeindskrænkning, men ikke stivhed af leddet. Der kan være jagende smerter i benet ved pludselige vrid og nogen ømhed ved palpation. Herudover tendens til hævelse, men der er ingen gener fra knæet.

Samlet svarende til smerter og bevægeindskrænkning ville dette give en méngrad på 5 pct. jfr. gammel tabel og D.2.2.2 eller D.2.6.2 i tabel fra 2004. Da der også er andre gener i form af hævelse vurderes det, at méngraden bør bedømmes til 8 pct., ikke direkte nævnt i gammel tabel og svarende til D2.2.3 eller D.2.6.3 i tabel fra 2004.

Der er ingen oplysninger i journalen eller speciallægeerklæringer om, at der skulle foreligge postthrombotisk syndrom og det vurderes derfor, at D.2.5.9 eller D. 2.5.10 ej bør komme til anvendelse.

Vores henvendelse har ikke kun betydning for nærværende sag, men for private sager generelt."

Arbejdsskadestyrelsen svarede ved skrivelse af 26/6 2006 til selskabet:

"Som svar på Deres brev af 21. december 2005, hvor De beder koordinerende overlæge B.M. vurdere, om vores fastsættelse af méngraden - senest den 21. november 2005 - er korrekt, skal vi oplyse, at vi på ny har forelagt sagen for B.M.

Vi kan på den baggrund oplyse, at vi mener at burde have en ny ortopædkirurgisk erklæring for på ny at vurdere det varige mén."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning svarende til den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad på 18 %. Advokaten har i skrivelse af 10/10 2006 til nævnet oplyst, at klageren ikke tidligere har været bekendt med, hvorfor udbetaling ikke var sket. Advokaten har herefter anført:

"Desuagtet fastholdes påstanden, idet det gøres gældende, at forsikringstager er berettiget til at få udbetalt erstatning, når Arbejdsskadestyrelsen 2 gange klart har vurderet méngraden til 18 %.

Det forhold, at arbejdsskadestyrelsen ved skrivelse af 26. juni 2006 har ment, at der er behov for en ny undersøgelse, beror alene på AP Skadesforsikring Aktieselskabs manglende anerkendelse af de tidligere vejledende udtalelser.

Min klient ønsker, at der på nuværende tidspunkt træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, idet det ikke forekommer rimeligt, at man skal blive ved med at underkaste sig undersøgelser, når Arbejdsskadestyrelsen så klart har taget stilling til méngraden."

Selskabet har i skrivelse af 19/9 2006 til nævnet anført:

"De to selskaber, der har været involveret i den aktuelle sag, har begge lægekonsulenter, som har stået helt uforstående over for denne sags behandling i

Arbejdsskadestyrelsen, hvorfor de i brev af 21. december 2005 (bilag ..) opfordrede koordinerende overlæge B.M. i Arbejdsskadestyrelsen til personligt at gå ind i sagen.

I brev af 26. juni 2006 (bilag ..) meddeler Arbejdsskadestyrelsen, at koordinerende overlæge B.M. mener, at Arbejdsskadestyrelsen bør have en ny ortopædisk erklæring for på ny at vurdere det varige mén. Vi kunne kun give tilslutning hertil - den hidtidige 'specialbehandling' af den private ulykkessag og de hidtidige fejl og 'gætterier' taget i betragtning - og FP erklærede sig indforstået med at lade sig undersøge af overlæge S.S.H. (bilag ..). Imidlertid har FP's advokat meddelt speciallægen, at sagen er udsat, hvorfor speciallægen har returneret de tilsendte papirer til os (bilag ..).

Vi kan fuldt ud tilslutte os Arbejdsskadestyrelsens vurdering af, at der er behov for en ny speciallægeerklæring, for at få en anvendelig vurdering fra Arbejdsskadestyrelsen. Og det er vores opfattelse, at méngradvurderingen - behandlingen i Arbejdsskadestyrelsen taget i betragtning - ikke bør foretages, før denne nødvendige speciallægeerklæring foreligger."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Invaliditet**

Den tilskadekomne har ret til erstatning, hvis ulykkestilfældet har medført en invaliditetsgrad på mindst 5%. Erstatningen fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkens anmeldelse til AP Skade.

Invaliditetsgraden fastsættes i overensstemmelse med den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen benytter på skadetidspunktet, med de begrænsninger, der er anført nedenfor og i punkt 6.

…

11. Tvister

Enhver uenighed om afgørelser truffet af AP Skade vedrørende fastsættelsen af méngraden, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter. Ændres AP Skades afgørelse til fordel for den forsikrede, betaler AP

8. 69.894

Skade de omkostninger, som er direkte forbundet med Arbejdsskadestyrelsens behandling af sagen."

Nævnet udtaler:
Arbejdsskadestyrelsens skrivelse af 26/6 2006 må forstås således, at der ikke foreligger en endelig og for selskabet bindende udtalelse om méngraden fra Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet på det således foreliggende grundlag har afvist at udbetale yderligere ménerstatning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand